

телно по удовлетворителна за твоитѣ ревности желания и очаквания съобразно съ истинно образованиятъ свѣтъ въобще; Дано, думами са удостояхми да издѣземъ пакъ съ насладителна свѣсть и вътрѣшно удоволствие прѣдъ твоего свято лице и да ти кажемъ, както Евангелскитѣ раби: „Господине ето два, ето петъ таланта ни остави, и ний ги удвоихми,“ Владико, ето съобразихми са съ твоитѣ поучения, съ твоитѣ наставления и желания, съ желанията на Православната наша Българска Черква, съ изискванията на просвѣтениятъ вѣкъ и слѣдователно на мзулолюбивиятъ ни Султанъ, положихми всички тия въ дѣйствиение и произведохъ очакванитѣ плодове.

Осмылявами са, Владико святой, да ти подложимъ тѣзи наши обѣщания и да та обспемъ съ по-положителни надѣжди, защото, благодарение на Божия промислъ и на царската милость, вий оставате сега едно духовно и словесно стадо, снабдено съ надзорѣтъ на Черковно-народната си Иерархия и слѣдователно на добриятъ си и истински пастиръ, които убѣдително сми обгърижли съ овѣзи надѣжди, що сми очаквали отъ тѣхъ. Сравнете това му щастливо положение съ онова прѣдишното, или сѣ едно прѣдположете си за едно безсловесно стадо, лишено отъ овчарѣтъ си и оставено на произволѣтъ на всичко, даже и на произволѣтъ на немилостивиятъ, ненаситниятъ и кръвожедниятъ му неприятель, възкѣтъ, зваете твърдѣ добръ въ какво положение бихте намѣрили таковото стадо. При всичко туй, сравнително съ туй, благодарение на милостивиятъ и ученолюбивиятъ ни Господарь, Султанъ, смѣемъ да кажемъ, че вий не намѣрихте вашето словесно стадо въ незадоволително състояние, не го намѣрихте, казвами, въ пѣтятъ на погибельта, въ пѣтятъ на заблудението, нѣ сѣ пакъ съ каквито и да е крачки по спасителниятъ пѣтъ, по пѣтятъ на истинското образование. И туй му положение, тѣзи му готовность прѣзь тѣзи анархически за него въ черковно отношение врѣмена е, което може да